

Der er en anden Grund, hvorfor Udvalget foreslaaer, at §§ 8, 9 og 10 skulle gaae ud, og det er den, at de høre til den Række af Paragrapher, hvori der af Mangel paa aldeles præcise og klare Bestemmelser er henvisst til Bygningscommissionen som en saadan Autoritet, der for det concrete Tilfælde, og navnlig altsaa for de særegne Byggearter, skal give bestemte Regler, men det gaaer efter Udvalgets Overbeviisning paa ingen Maade an. Det kan man gjøre i Kjøbenhavn, hvor man har Bygningskyndighed, men en saadan Bygningskyndighed i Kjøbstæderne kan ikke fremkalbes ved et Decret. Det forretningsførende Medlem i Bygningscommissionen er Byfogden, som med et æret Medlems Tilladelse er en fuldkommen Dilettant i den Slags Spørgsmaal; der vil altid være Nogle, som mere eller mindre ansees for at være bygningskyndige; men enten er det de dygtigste Mænd i Byen, den dygtigste Muurmester, den dygtigste Tømmermester, og saa kan man altid være vis paa, at det netop er en saadan Mand, som vil have at opføre en Bygning, hvor der gjøres extraordinaire Krav, og han bliver saaledes sin egen Controlleur, eller ogsaa bliver Forholdet det, og det vil være det Almindeligste, at de Dygtigste krympe sig ved at overtage sig den Slags Forretninger, at Controlleu bliver lagt i Haanden paa Haandværkere af 2den Rang, som ere mindre bestjæftigede, dem vil man sætte til at kontrollere og til at besvare extraordinaire Spørgsmaal, det kunne de ikke og have derfor ingen anden Udvei end at henvende sig til de Dygtigste, dem, der foreslaae Bygningens Opførelse, eller ogsaa til den, som, hvor Talen er om nye Constructioner eller Sligt, ofte er den Ænfeste, der veed Bæfjed, nemlig Bygherren. Det gaaer saaledes ikke an at gjøre den Fordring til Bygningscommissionen, at de skulle være Overbygningsdirecteurer, som fra et bygningskyndigt Standpunkt give bestemte Forfrister i de extraordinaire Tilfælde, der maatte møde. Udvalget har derfor foreslaaet at give § 11 en saadan forandret Redaction, som definerer Bygningscommissionens Forpligtelse derhen, at den skal paasee Overholdelsen af alle de Regler, som ere givne i Loven, og hvor den altsaa kan

staae med Loven i den ene Haand og, havde jeg nær sagt, Bygningen i den anden og conferere de to med hinanden, for at forviise sig om, at de i Loven opstillede Fordringer ere fyldestgjorte; hvorhos man ved Siden deraf har givet den en almindelig Bemyndigelse, idet den, naar den støder paa Noget, som efter dens Overbeviisning, dens Skjøn, er farligt i den Retning, hvorom her er Tale — og her tales blot om Constructionens Paalidelighed og en almindelig tilsvarende Paragraph angaaende Brandsfare vil det ærede Thing senere møde — dersom den støder paa Noget, som efter dens Overbeviisning er usforsvarligt, da skal den først gjøre Bedkommende opmærksom derpaa og see at faae ham til at rette det, og hvis han ikke lader sig overbevise, saa skal den gjøre skriftlig Indsigelse derimod, og det bliver da den Byggendes Pligt enten at underkaste sig en saadan Indsigelse, eller ogsaa at søge Indsigelsen ophævet ved at indanke Sagen til høiere Bedkommende. Sagen vil da i de fleste Tilfælde gaae til Justitsministeriet, idet Amtmanden uden Tvivl med Bedkommendes Tilladelse vil ansee sig for Dilettant, og altsaa ikke troste sig til at afgjøre den Slags Spørgsmaal. Justitsministeriet vil da have det i sin Haand at tilveiebringe en fuldkommen paalidelig Afgjørelse af en saadan Controvers efter Betænkninger fra fuldkommen sagkyndige Personer.

§ 12 har jeg allerede omtalt; den vil efter Udvalgets Mening være at henflytte til § 6. Det Samme gjælder om § 13, hvor det hedder: „Ved nye Bygningers Opførelse er den Byggende pligtig at underkaste sig de Regler, som Vandledningernes hensigtsvarende Anbringelse gjør fornødne;“ § 59 indeholder aldeles det Samme, nemlig, at forinden en Bygning tør paabegyndes skal det Fornødne med Hensyn til Vandafledningen være iagttaget; det Rette vil altsaa være at sætte Bestemmelsen i § 13 derhen, og naar Udvalget ikke har foreslaaet, at den reent skulde udgaae, saa er det, fordi det vil forbeholde sig ved 3die Behandling nærmere at overveie, om det ikke forsaauidt er en retfærdiggjørende Grund til at adskille disse to Bestemmelser, at den ene